

dersom Reservefonden er større end eller lig med 5 pCt. af Summen af Aktiv og Passiv, skal hele Overskuddet henlægges til Bonusfonden. 5 pCt., hvor den nugældende Lov har 10 pCt., det er en virkelig radikal Ændring, der her foreslaas, men Forslaget oplyser intet om, hvad dette pengelig set betyder, og det forekommer mig dog at kunne have sin Interesse, om dette kom frem for den høje Rigsdag.

Et andet Spørgsmaal, som jeg ogsaa synes bør klarlægges, inden Rigsdagen kan tage Stilling til dette Forslag, er Spørgsmaalet om, hvordan de gamle forsikrede kommer til at staa i Forhold til de nye, hvis Lovforslaget vedtages; det er allerede berørt af den ærede Ordfører for Venstre. Det, jeg her kunde ønske at faa at vide, er, om der i Forsikringspoliceen — en Forsikringspolice er jo at regne for en Kontrakt mellem Selskabet og den forsikrede — findes detaljerede Bestemmelser om, hvordan den Bonus fremkommer, som de forsikrede har deres kontraktmæssige Ret til at deltage i, og er det i saa Fald Meningen, at de hidtil udstedte Policer skal behandles efter hidtil gældende Regler, eller bliver de gamle forsikrede kun delagtige i den efter nærværende Lovforslag formindskede Bonus? Det er et Spørgsmaal, som jeg synes, Rigsdagen har Krav paa at faa besvaret. De gamle forsikredes Præmier vil formentlig vedblivende være større end de nye forsikredes, og de gamle forsikredes Andel i Bonushenlæggelsen er som Følge deraf stadig større. Det forekommer mig da, at disse gamle forsikrede bør have enten en forholdsmaæssig større Andel i Bonusudbetalingen end de nye eller ogsaa en Reduktion i deres fremtidige Præmiebetalinger, saafremt Sol og Vind skal skiftes lige.

Disse Spørgsmaal har jeg ønsket at fremføre, og jeg mener, som jeg har sagt, at Rigsdagen har et Krav paa at faa dem oplyst, da et Forslag som dette ikke bør sluges ganske raat. Nu kan det maaske medføre, hvad jeg i og for sig kan beklage af Hensyn til den elskværdige Mand, der i Øjeblikket sidder paa Finansministertaburetten, at hans Haab om at faa Lovforslaget vedtaget inden Udløbet af dette Aar derved bliver beskæmmet. Der er en Mulighed derfor. Jeg ved ikke, hvorvidt Finansministeren kan besvare disse Spørgsmaal paa staaende Fod, eller der eventuelt maa kræves en i øvrigt ganske kort Udvalgsbehandling dertil.

Det Spørgsmaal, jeg til Slut kunde have Lyst til at stille, er dette: Er det virkelig saa paatrængende nødvendigt at faa dette

lille Lovforslag vedtaget inden Nytaar? Staar Statsanstalten virkelig saa daarligt i Konkurrencen med de private Forsikrings-selskaber, at det gælder Liv eller Død for den, at den kan vinde med i Kapløbet gennem disse ændrede Tariffer? Personlig har jeg den Opfattelse, at det rigtigste med Hensyn til Statsanstalten dog vist vilde være, om det Forslag, vi behandlede og vedtog her i Landstinget i Fjor, men som ikke fandt Naade for Folketingets Øjne, atter kom frem, og om der derved, inden videre skete, blev taget Stilling til det principielle Spørgsmaal, om Statsanstalten vedblivende skal bestaa som den maskerede Statsanstalt, den er, eller den rettelig bør ind under Forsikringsloven og Forsikringsraadet ligesom de andre Selskaber. Jeg gaar ud fra, naar jeg erindrer mig, hvad Finansministeren sagde i Fjor under Behandlingen af Sagen her, at han er enig med mig i, at dette i Virkeligheden vil være at foretrække fremfor nu at skride til en Ændring af Satserne. I Fjor tillod jeg mig den Ytring, som jeg vil gentage nu, at naar Forholdet virkelig er det, som det viser sig at være for denne saakaldte Statsanstalt, at Staten ikke har og simpelt hen ikke kan have andet med den at gøre end dette at optræde som økonomisk Garant overfor de forsikrede uden i Virkeligheden at have den ringeste Indflydelse paa Ledelsen af denne Anstalt, saa paatvinger sig for mig det Spørgsmaal, om Staten virkelig vedblivende overfor Borgerne her i Landet kan tillade sig at særbegunstige ensaadan Institutionlige overfor alle de andre. Jeg synes ikke, at Staten kan gøre det, men det er formentlig et Standpunkt, hvorom der ikke kan samles et Flertal i Rigsdagen i Øjeblikket.

Hvis altsaa de Spørgsmaal, jeg her har tilladt mig at stille, og som falder noget i Traad med Spørgsmaal, som er stillet af andre Partiers Ordførere, kan besvares paa staaende Fod af Finansministeren, skal jeg for min Part ikke have noget som helst imod, at Lovforslaget føres videre uden at komme i Udvalg, men jeg mener rigtignok, at hvis disse Spørgsmaal ikke kan besvares paa staaende Fod, bør der gives Rigsdagen Lejlighed til at faa dem klarret.

Finansministeren (Bramsnæs): Ja, hvis det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Aubeck) mener, at vi skal kunne gennemdrøfte alle de store Principspørgsmaal, han i Dag rejste, inden dette Lovforslag vedtages, er jeg i hvert Fald klar over, at dette bliver ikke i indeværende Aar. Det vil jeg erklære med det samme. Det bliver der ingen Mulighed for. Men jeg skal straks nævne min